REJESTR DOTYCZY:

KOPCZYŃSKI Feliks

s/c ..... i .....

z d. .....

*13 sierpnia 1895 w Drzewce z.kaliskiej

kraj: POLSKA

+ 6 sierpnia 1960 w Bele Horizonte

kraj: BRAZYLIA

pochowany: Saudade Cementerio

nr grobu: .....

Nr rejestracyjny

234 / 60

Nota zamieszczona:

w tomie I

czesci ~~pierwsza~~

Indeks

b.Pol.Sł.Zagr.

Copyright: 1970
B.O. Jeżewski

Źródła i bibliografia c.d.

znak rozpoznawczy

Uwagi:

~~SAPERZY~~ - mjr
Genszf.

Nota:

Przypisy:

1362 ~~977~~ 1016 1294 – odzn. Ordine della Corona d'Italia, Croce di Cavaliere Ufficiale (1946)

Źródła i bibliografia:

	znak rozpoznawczy
Lud - sierp. 1960 - wspomnienie posmiertne	31/ .VIII.60/
S.Łoza - Czy wiesz kto to jest, Warszawa 1938.	105/359/
Dziennik Polski wrzes.1960 - nekrolog /koledzy/	18/15.IX.60/
Rocznik Oficerski 1932.349.833, of.sł.st.korp.geogr. kpt. 1.1.31, /* 13.8.1895/ W.I.G.	120/32/
"Ku Wolnej Polsce" nr 466-468 - wspomnienie	8/nr 466-468/
"Saper nr 1-2/51-52/ z 1961 roku - wspomnienie	19[illegible]/nr 51-52/
"Piechota z. 7.65 - szef sł.topogr. dtwa Sam.Br. Strz.Karp. kpt art/?/	243/z.7.65/

Ś. † P.

FELIKS KOPCZYŃSKI

major — geograf

b. zastępca szefa służby geograficznej 2 Korpusu, b. konsul Rzeczypospolitej Polskiej w Tuluzie, odznaczony Krzyżem Walecznych, Złotym Krzyżem Zasługi z mieczami, orderem Corona d'Italia i in. odznaczeniami polskimi i zagranicznymi, ur. 13 sierpnia 1895 w Drzewcach, pow. konińskiego w Polsce, zmarł 6 sierpnia 1960 w Bello Horizonte w Brazylii i tam został pochowany.

Msza św. żałobna za Jego duszę zostanie odprawiona w sobotę 17 września o godz. 10 w Brompton Oratory w Londynie przed ołtarzem Matki Boskiej Kozielskiej.

Cześć Jego pamięci!

8247. KOLEDZY GEOGRAFOWIE

sprawdzić zapewnić
i w popsi dar
1.65.
brak wpisu
w arkusz.

Dotyczy....KOPCZYNSKI..Feliks.....

Nr rej. 234/ 60

LUD
sierp.
1960

Ś. ✝ P.

FELIKS KOPCZYŃSKI

B. konsul R.P. w Tuluzie; major Wojsk Polskich; kawaler wielu orderów polskich i zagranicznych; autor prac geograficznych.

Urodzony 13 sierpnia 1895 roku w Drzewcach ziemi Kaliskiej, zmarł w Belo Horizonte dnia 6 sierpnia b. r.

Obrzędy żałobne u trumny w domu, w którym Zmarły mieszkał i pracował odprawił ksiądz profoszcz parafii Sagrada Familia. Przyjaciele odprowadzili zwłoki i złożyli je w grobie na cmentarzu SAUDADE.

W Zmarłym tracimy jedną z wybitnych jednostek, działających wśród polskiego wychodźctwa. Od lat najmłodszych przejawiał zainteresowania społeczne. W szkole średniej w Kaliszu brał czynny udział w tajnych wojskowych organizacjach niepodległościowych. W roku 1918 jako student Politechniki Warszawskiej wstępuje na ochotnika do powstającego Wojska Polskiego, walcząc na froncie południowo-wschodnim. Po wojnie chlubnie — jako prymus — kończy szkołę oficerską, potym specjalną, wyższą wojskową Szkołę Geograficzną.

Przez dwa lata kierował osadniczą kolonią polską w stanie Espírito Santo, pozostawiając wartościowe opracowanie tego środowiska, oraz dobrą pamięć wśród osadników.

Znajomość ludzi i spraw związanych z wychodźctwem rolniczym sprawiły że powierzono Mu wysoką godność Konsula R. P. w Tuluzie, gdzie pracował do wybuchu ostatniej wojny. Z tego urzędu zgłosił się ochotniczo do służby wojskowej. Przydzielony do Brygady Karpackiej w Syrii brał udział w pełnych chwały walkach tego oddziału. Przeszedł szczęśliwie oblężenie Tobruku i walki Drugiego Korpusu polskiego we Włoszech.

Zdemobolizowany w Szkocji przybywa do Brazylii, ciężko zarabiając na życie. Nie posiadał zainteresowań materialistycznych, z oddaniem i zapałem wszystkie wolne chwile poświęcał studiom ogólno-geograficznym Brazylii i stanu Minas Gerais. Zostawił poważny materiał naukowy, częściowo opracowany. Spuścizna ta pozwoli na podkreślenie polskiego udziału w cywilizacji Brazylii.

Zmarły tęsknił boleśnie za Krajem. Człowiek nie wielu słów, niesłychanie skromny, uczynny, czuły na dolę wychodźczą, o wyjątkowej pracowitości — odszedł niespodziewanie dla bliskich i dla siebie, pracując do ostatniej minuty życia.

Spoczął pod prochami ojczystej ziemi, które przyjaciel włożył w otwartą trumnę.